

Technická univerzita v Liberci

FAKULTA PŘÍRODOVĚDNĚ-HUMANITNÍ A PEDAGOGICKÁ

Katedra Tělesné výchovy

Studijní program: Ekonomika a management

Studijní obor Sportovní management
(kombinace):

Obecná analýza snowboardového kempu
General Analysis of Snowboarding Camp

Bakalářská práce: 369-FP-KTV- 2011

Autor:
Jan PODPĚRA

Podpis:

Adresa:
Horní 460
27301, Kamenné Žehrovice

Vedoucí práce: PaedDr. Jindřich Martinec

Konzultant:

Počet

stran	Grafů	obrázků	tabulek	pramenů	příloh
62	3	15	1	13	1

V Liberci dne:

Čestné prohlášení

Název práce: Obecná analýza snowboardového kempu
Jméno a příjmení autora: Jan Podpěra
Osobní číslo: P06100539

Byl/a jsem seznámen/a s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zejména § 60 – školní dílo.

Prohlašuji, že má bakalářská práce je ve smyslu autorského zákona výhradně mým autorským dílem.

Beru na vědomí, že Technická univerzita v Liberci (TUL) nezasahuje do mých autorských práv užitím mé bakalářské práce pro vnitřní potřebu TUL.

Užiji-li bakalářskou práci nebo poskytnu-li licenci k jejímu využití, jsem si vědom povinnosti informovat o této skutečnosti TUL; v tomto případě má TUL právo ode mne požadovat úhradu nákladů, které vynaložila na vytvoření díla, až do jejich skutečné výše.

Bakalářskou práci jsem vypracoval/a samostatně s použitím uvedené literatury a na základě konzultací s vedoucím bakalářské práce a konzultantem.

Prohlašuji, že jsem do informačního systému STAG vložil/a elektronickou verzi mé bakalářské práce, která je identická s tištěnou verzí předkládanou k obhajobě a uvedl/a jsem všechny systémem požadované informace pravdivě.

V Liberci dne: 29. 4. 2011

Jan Podpěra

Poděkování

Na tomto místě bych chtěl poděkovat všem, bez kterých by bakalářská práce na toto téma nemohla vzniknout. Na prvním místě děkuji PaedDr. Jindřichu Martincovi za trpělivost, názory, rady a připomínky, které daly mojí práci ten správný směr a formu. Dále děkuji snowboardovému freeridovému specialistovi a pořadateli snowboardových kempů – Michalu Broučkovi a Janu Zajícovi - za unikátní informace a důležité postřehy z prostředí freestyle snowboardingu, jež mi byly přínosem nejen pro tuto práci. V neposlední řadě pak děkuji celé rodině a přátelům za jejich podporu a pomoc v průběhu psaní práce.

Anotace

Tato bakalářská práce je obecnou analýzou týdenního snowboardového kempu s názvem Nitro snowboard kemp. Cílem je provést výzkum kempu a navrhnout jeho inovaci. První část je teoretická a vysvětluje vše o freestyle a freeride snowboarding. Potřebné informace jsou získány z vlastních zkušeností autora jako účastníka snowboardového kempu, také z letošní týdenní aktivní účasti, z anketního šetření a z rozhovorů se zkušenými organizátory snowboardových kempů. V druhé části je charakterizován průběh kempu a jeho zhodnocení. Použitím S.W.O.T analýzy vyhodnocováno prostředí projektu a vyhodnoceny silné a slabé stránky. V závěru následuje zhodnocení analýzy kempu a jeho následná inovace.

Anotation

This is a general analysis of the weekly snowboarding camp called Nitro snowboard camp. The aim is to research and design innovations for the camp. The first part is theoretical and explains everything about freestyle and freeride snowboarding. Required information is derived from my own experience as a privy to snowboard camp, also in this year week active participation of the public inquiry investigations and interviews with experienced organizers of snowboard camps. The second part describes the course of the camp and its evaluation. Using S.W.O.T. analysis evaluated the project environment and evaluated the strengths and weaknesses. At the end of the thesis there is a review and subsequent analysis of the innovation.

Die Annotation

Diese Arbeit stellt eine allgemeine Analyse des wöchentlichen Snowboard-Camps „Nitro Snowboard-Camp“ dar. Das Ziel der Arbeit ist die Durchführung der Untersuchung und der Entwurf einer Innovation des Camps. In dem ersten, theoretischen Teil der Arbeit werden alle Begriffe bezüglich „freestyle“ und „freeride“ Snowboarding erklärt. Erforderliche Informationen habe ich persönlich als ein Teilnehmer des Camps gesammelt, weitere Informationen stammen aus der

Fragbogen-Analyse und aus Interviews mit den erfahrenen Organisatoren von manchen Snowboard-Camps. In dem zweiten Teil der Arbeit beschreibe und auswerte ich den Verlauf des Camps. Mit Hilfe der SWOT-Analyse wurde das Projekt und die starken und schwachen Seiten ausgewertet. In dem letzten Teil schlage ich eine Innovation des Camps vor.

Obsah

Úvod	9
1 Cíl.....	11
2 Metodika	12
2.1 Použité metody	12
2.2 Charakteristika souboru	12
3 Stručná historie snowboardingu	14
4 Základní vybavení	15
4.1 Snowboard	15
4.1.1 Konstrukce snowboardu	15
4.2 Vázání a boty	17
4.3 Oblečení a ostatní vybavení	18
5 Freestyle snowboarding	21
5.1 Disciplíny	21
5.1.1 Skoky	21
5.1.2 U-Rampa	22
5.1.3 Quarterpipe	22
5.1.4 Jibbing	23
5.1.5 Backcountry freestyle	23
5.2 Soutěže	24
5.3 Základní názvosloví a technické pojmy	24
5.4 Rozpory mezi snowboardovými organizacemi	25
6 Freeriding	27
6.1 Speciální vybavení	28
6.2 Pravidla pro freeriding	29
6.3 Laviny – záchrana, prevence	30
7 S.W.O.T analýza	32
8 Nitro Snowboard kemp	35
8.1 Středisko Rejdice	35
8.1.1 Snowpark	36
8.2 Průběh kempu (5.3. – 12.3. 2011)	38
8.2.1 Koučing	39

8.3	Kalkulace kempu	40
9	Vyhodnocení dotazníku	41
10	S.W.O.T analýza Nitro kemp Rejdice	44
11	Inovace.....	46
11.1	Místo	46
11.1.1	Středisko Kaprun	46
11.2	Sjezdovky a lanovky	46
11.2.1	Snowpark	47
11.3	Program kempu (2.3. – 9.3. nebo od 9.3. – 16.3. 2012)	48
11.4	Ubytování.....	51
11.5	Kalkulace kempu Chyba! Záložka není definována.	
12	Porovnání kempů.....	55
12.1	Areál.....	55
12.2	Snowpark	56
12.3	Program.....	58
12.4	Cena	58
13	Závěr	59
14	Seznam použitých zdrojů a citací	60
15	Přílohy	61

Seznam zkratek

SNB - zkratka pro snowboard - čili board, deska, prkno, fošna, snowbitch, snoubitch, snoubič, - prostě snowboard

FS - freestyle

FR - freeride

Carving - oblouk vedený pouze po hraně, řezaný oblouk, jízda řezanými oblouky

Backside (BS) - strana (hrana) prkna, u níž máme paty nohou

Backside rotace - rotace, při které se po prvních 90 stupních dívá jezdec dozadu (čili Goofy doleva, Regular doprava)

Frontside (FS) - strana (hrana) prkna, u níž máme špičky nohou

Frontside rotace - rotace, při které se po prvních 90 stupních dívá jezdec do směru jízdy (čili Goofy doprava, Regular doleva)

Regular - postavení jezdce na prkně levou nohou dopředu

Goofy - postavení jezdce na prkně pravou nohou dopředu

Air - skok - jednotlivé skoky mají svá jména (viz. pokročilé), také název pro FS vázání se dvěma přezkami

Grab, chytka, pochyt - chycení prkna ve vzduchu rukou (kterou rukou a v jakém místě se prkno chytá, je dáno konkrétním typem triku - viz. pokročilé)

Onefoot - jízda nebo trik prováděný pouze s přední nohou ve vázání

Switch, Switchstance (SS) - jízda nebo nájezd do triku (skoku) v opačném směru, než jezdec běžně jezdí

Fakie - dokončení triku (skoku) v opačném směru, než jezdec běžně jezdí

Úvod

V současné době se hodně rozvíjejí adrenalinové sporty. Vzhledem k tomu, že autor studuje sportovní management, vybral si téma spojené se sportem, a to se snowboardem. Snowboard je prkno pevně připnuté k nohám jezdce, určené ke sportovnímu využití na sněhu. V současnosti můžeme rozlišit tři typy: freestyle, freeride a alpské. Bakalářská práce bude zaměřena na freestyle a freeridový kemp. Kemp spočívá ve zdokonalování jezdců ve snowparcích a ve volném terénu. Práce se vymyká alpskému prknu, které je uzpůsobené pro jízdu po upravených sjezdovkách a slalomových tratích.

Freestyle snowboarding je originální sport, jehož součástí je i vlastní mluva a slangové výrazy. Na kopci těžko uslyšíte výraz jako jezdec, otočka nebo klouzání po zábradlí. Správné výrazy jsou rider, rotate a slide. Autor chce v této práci čtenáři přiblížit, jak se liší snowboarding od ostatních sportů. Snowboarding je především takový, jaký si ho každý udělá. Jeho síla je v tom, že má nekonečno možností krásného pohybu. Nejpritažlivější je bezprostřední kontakt s přírodou, který je spojený především s freeridingem. Čtenář by měl poznat, že u tohoto sportu jde především o volnost, žádná svazující pravidla, žádný řád, žádné předem dané stopy, ze kterých nemůžete uhnout. Proto freestyle snowboardig „to be free“.

V centru zájmu této bakalářské práce je průzkum a analýza jednoho ze snowboardových kempů. Snowboardový kemp je vlastně tábor pro starší věkovou kategorii s výukou snowboardingu. Autor si vybral kemp konaný v polovině března v Jizerských horách ve středisku Rejdice. Cílem práce je tento kemp zhodnotit a navrhnout jeho inovaci. Pro inovaci využije autor vlastní poznatky jako účastník kempu a zkušenosti z účasti v letech minulých. Dále použije výsledky z ankety uspořádané na konci kempu. Anketa se týká zkušeností a zájmu o další možnosti snowboardingu. Stejná anketa byla rozdána i účastníkům kempu konaného o dva týdny později v jiném středisku. Oba kempy jsou založeny na stejné ideologii, tudíž výsledky anketního šetření jsou objektivní. Na závěr bude vytvořena analýza S.W.O.T, kterou se zhodnotí rejdický kemp. Z těchto faktorů poté bude vytvořena již

zmíněná inovace. Soustředit se bude především na místo, kde bude kemp probíhat, na obohacení programu kempu a v neposlední řadě na kalkulaci kempu, která musí být výhodná jak pro účastníky, tak i pro organizátora.

1 Cíl

Hlavním cílem bakalářské práce je analýza týdenního snowboardového kempu, s názvem Nitro snowboard kemp a navržení jeho inovace.

Dílčí cíle práce

1. Seznámení čtenáře s freestyle snowboardingem. Seznámení s historií, vývojem, ale především současným postavení freestyle snowboardingu u nás a ve světě.
2. Z týdenního snowboardového kempu zjistit informace o prostředí kde se kemp koná a zjistit jaký měl kemp průběh.
3. Pomocí anketního šetření zjistit od účastníků kempu jak jsou z kempem spokojeni, jakou mají výkonnost a nároky na snowboarding.
4. Pomocí analýzy S.W.O.T vyhodnotit a interpretovat zjištěná data ze snowboardového kempu, nastínit silné a slabé stránky.

2 Metodika

2.1 Použité metody

Pro zjišťování většiny důležitých dat se použily dva základní zdroje, ze kterých se dále vycházelo. Jednalo se o anketní šetření (viz příloha) a rozhovory s organizátory snowboardových kempů.

Cílem ankety bylo zjistit, jak jsou účastníci spokojeni s kempem, jaké jsou jejich nároky na ježdění a jestli mají zájem o změnu. Autor se zaměřil zejména na vylepšení podmínek pro jezdce za přijatelnou cenu.

Data se získávala po ukončení týdenního kempu v jizerském středisku Rejdice, kterého se autor aktivně zúčastnil a s dopomocí jeho kamaráda, který se zúčastnil Buton kempu ve Špindlerově Mlýně se získaly odpovědi na dotazník i z tohoto kempu. Autor se snažil dopátrat, jak byli kempěři spokojeni s kempem, co je na snowboardingu nejvíce baví, jak kvalitní potřebují snowpark atd.

Pro zjištění potřebných informací o pořádání snowboardových kempů se použil nejjednodušší možný způsob. Na tyto informace se autor zeptal přímo zkušených organizátorů. Těmito zástupci byly vždy odpovědné osoby, jednalo se o profesionální snowboardisty. Rozhovor měl vždy připravenou strukturu v podobě sestavení okruhů, které by mohly být přínosem pro celou práci.

V neposlední řadě autor použije vlastní zkušenosti z aktivní účasti na snowboardových kempech v letech minulých, které porovnává se svou aktivní účastí na letošním kempu v Rejdicích.

2.2 Charakteristika souboru

Pro potřeby výzkumu mínění veřejnosti byla využita forma anonymní ankety, která dohromady čítala 9 otázek (viz příloha). V anketě jsem využil uzavřené otázky.

Distribuce probíhala osobně, tudíž rozdáním dotazníku na konci dvou týdenních kempů. První se konal v první polovině března v Rejdicích a druhý v druhé polovině března ve Špindlerově Mlýně. Jelikož tyto kempy jsou svým pojetím a průběhem téměř shodné, mohu hodnotit všechny odpovědi stejným měřítkem. Smyslem nebylo rozdávat anketu na jakémkoliv kempu, což by lehce mohlo vést k jistému zkreslení výsledků, nýbrž dosáhnout co nejvíce odpovědí z kempů, které mají podobný charakter. Vzhledem k velice vhodnému prostředí, které na kempech panovalo, se podařilo do ankety zahrnout všechny účastníky. Řečí čísel to znamenalo 72 distribuovaných anket, z nichž bylo navraceno a korektně vyplněno rovných 70.

3 Stručná historie snowboardingu

Počátky snowboardingu spadají do šedesátých let 20. století ve Spojených státech. S myšlenkou přišli surfaři, kteří potřebovali trénovat i v zimě. Snažili se proto vyrobit něco podobného surfu, co by fungovalo i na sněhu. [2]

V roce 1963 jistý Tom Sims zkonstruoval sněžné prkno. Jeho výrobek byl však považován spíše za kuriozitu. O dva roky později Shermann Poppen, který vyráběl zimní hračku pro své děti, sešrouboval dvě lyže k sobě a vyrobil tzv. snurfer. V praxi zjistil, že boční postavení je pro ovládání prkna nejlepší. [2]

V roce 1968 Jake Burton, výborný lyžař a surfař, měl k tomuto novému typu prkna velmi blízko. Začal přemýšlet o technice jízdy na surfru a zjistil, že upevnění nohou k prknu značně zjednoduší jízdu. Lepší ovladatelnost prkna umožnila rychlejší jízdu i větší skoky. V roce 1977 zavedl vlastní firmu ve Vermontu. Jeho modely se už podobaly dnešním snowboardům. [2]

Nepříjemnou skutečnost pro snowboarding znamenal odmítavý postoj většiny lyžařských středisek v USA na začátku 80. let, která začala snowboarding zakazovat.“ [2]

Tímto omezením výrazně poklesl o snowboarding zájem, což se projevilo na prosperitě snowboardových firem. Jediné, co jezdcům zbylo, byl tzv. hiking. Spočívá v tom, že šlapete pěšky a sjíždíte svahy ve volné přírodě. Snowboardisté začali tvořit uzavřené skupiny a svým chováním dávali jasně najevo nespokojenost s touto diskriminací. Později si majitelé lyžařských středisek postupně uvědomovali, že snowboarding je asi nejrychleji se rozvíjejícím sportem a začali pomalu vstup na prknech povolovat. [2]

4 Základní vybavení

4.1 Snowboard

Snowboard je speciální prkno určené k jízdě po všech druzích sněhu. Vázání je připevněno v kosém úhlu k podélné ose prkna. Boty se nesmějí vzájemně překrývat. Snowboardy lze rozdělit do čtyř skupin. [4]

Freestyle snowboard

Tento snowboard je vhodný pro jízdu ve snowparku, tedy pro skoky, triky a podobně. Tvar i délka špičky a patky jsou téměř stejné, stejně jako vzdálenosti inzerťů od středu prkna. Jeden z typů freestylového prkna je twintip, který má stejnou zadní i přední část. [4]

Freeride snowboard

Tento druh prkna je vhodný především pro jízdu ve volném terénu. Je širší, delší a celkově tužší než freestylové prkno, díky tomu je umožněn lepší vztlak a tím pádem dobrá stabilita jezdce. Inzerty jsou posunuty od středu prkna více dozadu, jelikož pro jízdu v prašanu je lepší mít více váhy na zadní noze. [4]

Alpine snowboard

Toto prkno je vhodné pro jízdu po upravených sjezdových a slalomových tratích [4]

4.1.1 Konstrukce snowboardu

Jsou dva základní typy konstrukce snowboardu Cap – konstrukce, kdy je vrchní vrstva prkna přetažena až k hraně a Sidewall – konstrukce, kdy jsou všechny vrstvy prkna vedeny až do kraje prkna, bez dalšího krytí.

Nejdůležitějším konstrukčním prvkem snowboardu je jádro. Nejvyšší kvality snowboardy mají jádro dřevěné. [4]

Mechanické vlastnosti

Pod pojmem mechanické vlastnosti snowboardu rozumíme pevnost v torzi, podélnou pevnost a tlumivost.

Vysoká odolnost v torzi umožňuje dobrou jízdu na hraně. Hrany tím působí ve větší délce, což je efektivnější. Nutná pevnost v torzi klade na výrobce snowboardů větší nároky než na výrobce lyží. Problém spočívá v rozdílné šířce lyží a snowboardu ve vztahu k tloušťce. Výrobci jsou proto nuceni používat velmi kvalitní technologie a různé druhy konstrukcí a materiály jako karbon nebo kevlar.

Další vliv na jízdní vlastnosti snowboardu má tvrdost. Důležité je dosáhnout harmonického kompromisu mezi podélnou pevností a pevností v torzi. Velmi tvrdý snowboard jede slušně po hraně (je pevnější v torzi), ale má horší točivost a odraz. Neexistuje jednotný návod, jak tvrdé by prkno mělo být, každému totiž vyhovuje něco jiného. [4]

Jízdní vlastnosti

Nejdůležitějšími jízdními vlastnostmi jsou točivost, jízda na hraně, vodivost a chování v oblouku. Tyto vlastnosti je třeba posuzovat ve vztahu ke sněhovým podmínkám, výšce, hmotnosti a výkonnosti snowboardisty. Točivost snowboardu závisí především na efektivní délce hrany, tuhosti v torzi a podélné pevnosti. Čím je kratší efektivnější délka hrany a prkno měkčí, tím snadněji lze zahájit oblouk, ale nesmí dojít k tomu, aby bylo prkno přetáčivé. Velké vykrojení přispívá k lepší točivosti. Čím je člověk vyšší a těžší, tím tvrdší prkno si může zvolit. [4]

Při jízdě na hraně je situace zcela opačná. Dlouhá efektivní hrana, větší podélná pevnost s vysokou tuhostí v torzi zlepšuje jízdu na hraně. Snowboardista se musí sám rozhodnout podle druhu využívání prkna a vlastní jízdní rychlosti, které kritérium upřednostní.

U vodivosti hraje roli podélná tuhost, délka efektivní hrany i pevnost v torzi, ale také tlumivost a velikost průhybu. Dobrá tlumivost a průběh průhybu zaručují lepší vodivost ve vysokých rychlostech.

O druhu a délce oblouku rozhoduje hlavně vykrojení, pevnost v torzi a délka efektivní hrany. Menší vykrojení umožňuje kontrolovaný smykový oblouk při velkých rychlostech, pokud jsou dodrženy ostatní vlastnosti – tvrdost, tuhost v torzi a délka hrany. Silné vykrojení umožňuje úzké vykrojené oblouky při středních a vysokých rychlostech, stejně tak i dobrou jízdu na hraně na tvrdé sjezdovce. [4]

4.2 Vázání a boty

Vázání i boty musí splňovat náročné požadavky. Pevně spojit botu i prkno, ale zároveň umožnit určitou flexibilitu pohybu. Byly vyvinuty dva odlišné typy vázání, tzv. freestyle (měkké) a deskové (tvrdé).

Freestylové vázání se používá nejčastěji. Skládá se z několika částí – z těla, patky, dvou pásků s přezkami a středového kotouče se šrouby. Vyrábí se ze speciálních umělých hmot. Vázání je směrem vpřed a do stran relativně flexibilní, směrem vzad při backside oblouku poskytuje jezdci dostatečnou oporu a umožňuje postavit snowboard na hranu s malým zapojením síly. Pro tento typ vázání jsou vhodné pevné, přiměřeně vysoké a poměrně měkké boty, které by neměly propouštět vodu. Bezpodmínečně musí sahat nad kotníky, aby chránily hlezenní klouby. Boty pro náslapné vázání jsou poněkud tužší a těžší díky speciální vnitřní mechanice a výztuhám. [4]

Nastavení vázání

Nastavení vázání není závislé na jeho typu a z větší části určuje základní postavení jezdce. Správné nastavení má velký vliv na jízdní vlastnosti snowboardu, vychází z typu prkna a zásadně se liší pro freeride, freestyle a alpine. Zkušení jezdci znají přesně své úhly nastavení i další detaily. Doporučujeme namontovat vázání tak, aby se těžiště těla nacházelo 2–3cm vzad od středu efektivní hrany. Stojíme-li více

vepředu, je zadní část hrany málo zatěžována a snowboard má tendenci se přetáčet. Je-li vázání hodně vzadu, je zadní část hrany zatěžována příliš, snowboard má tendenci se zařezávat. U většiny nových snowboardů je poloha vázání vyznačena přímo vestavěnými inzerty nebo montážními značkami. [4]

Vázání je možné namontovat na postavení regular (levou nohou dopředu) a nebo goofy (pravou nohou dopředu). Jakou nohou jezdíme dopředu, zjistíme např. podle postavení při klouzání se na ledu.

Rozteč neboli stance mezi středy vázání je 40–55 cm, u freestyle snowboardů i více, u dětských prken cca 35 cm. Příliš malá rozteč ztěžuje kontrolu nad snowboardem a není vhodná pro delší snowboardy a dlouhé oblouky. Příliš velká rozteč je anatomicky nevhodná a není používána na krátkých snowboardech a při krátkých obloucích. Pro nastavení rozteče mezi vázáním se používá jako pomůcka vzdálenost mezi kolenní jamkou a patou.

Úhel vázání vůči podélné ose snowboardu je u většiny typů variabilní a závisí na zvyklostech jezdce, typu snowboardu a preferovaných aktivitách. Zvláště u začínajících jezdců je obvyklé postavení – přední noha plus pět až dvacet stupňů, zadní noha plus 5 až minus 10 stupňů. To znamená, že přední noha je více natočena do směru jízdy. Nastavení vázání je anatomicky výhodnější a používá se zejména při jízdě na alpine prkně. Pro freestyle je obvyklý větší rozdíl úhlů mezi oběma vázáními. Někteří jezdci preferují zrcadlově stejné úhly na obě strany. Tato poloha poskytuje lepší stabilitu při skocích, umožňuje i střídavé zatížení dolních končetin, jízdu na switch (pozadu), rotace ve skoku a variabilitu jízdy. Dá se říci, že jezdec je připraven lépe čelit překážkám na obě strany. [4]

4.3 Oblečení a ostatní vybavení

Pro snowboarding je typický módní styl oblékání, které je velmi pohodlné a účelné. Základním požadavkem je udržovat tělo v pohodě, v teple, ale tak, abychom se zároveň nepřehřívali a oblečení nás neomezovalo při pohybu. Míra

našeho pohodlí je dána vztahem mezi oblečením, vnějším prostředím a naší aktivitou. [4]

Efektivní oblečení se obvykle skládá ze tří základních vrstev, které společným působením regulují přenos tepla a udržují příjemný pocit pohodlí. Je důležité naučit se tento systém oblečení optimálně využívat v závislosti na změnách počasí. Při extrémních podmínkách si lze na sebe vzít další tepelnou vrstvu.

Tělo nejlíp udržuje v optimálním tepelném stavu tzv. termoprádlo. To totiž odvádí vlhkost v podobě potu od pokožky, zabraňuje tím ochlazování, nebo naopak přehřívání v důsledku fyzické aktivity. První vrstva je v přímém kontaktu s pokožkou, vyrábí se z neabsorbujících syntetických vláken, která jednak izolují a zároveň umožňují odvod kapalné vlhkosti od povrchu těla.

Dále se používá izolační vrstva, která zamezuje ztrátě tepla, současně je prodyšná tak, že dochází k odvádění potu dále od těla, nikoli k jeho kondenzaci. Nejčastěji se používají materiály vyrobené ze syntetických vláken, která neabsorbují vlhkost, a tím si uchovávají dobré izolačně-tepelné vlastnosti. Jedná se především o fleecové oblečení – mikiny, košile, bundy různé kvality a úprav.

Svrchní vrstva oblečení chrání před nepříznivými vlivy počasí (déšť, sníh, vítr) svou nepronikavostí a odolností vůči větru. Tato vrstva musí být zároveň prodyšná, aby nedocházelo k akumulaci vlhkosti uvnitř oblečení. Tyto požadavky splňují v různé míře speciální syntetické látky s aplikovanou membránou, např. goretex, sympatex, gelanots a další. Jejich kvalita je vyjádřena poměrem nepromokavosti a prodyšnosti. Nejvyšší a zároveň i nejdražší materiály udávají nepromokavost 30 000 – 40 000 mm vodního sloupce a prodyšnost 25 000 – 35 000 g/m² za 24 hodin. Typickými výrobky jsou bundy a kalhoty kombinující fleec a membránu.

Vzhledem k tomu, že při snowboardingu velmi často dochází ke kontaktu ze sněhem, je nutné zvolit oblečení odolné proti vlhku. U bundy určitě kontrolujeme, zda dobře sedí, včetně kapuce, délka zadního dílu by měla přesahovat hýždě. Kalhoty

by měly umožňovat pohodlný pohyb v plném rozsahu, spodní část by měla dobře držet na botě, aby se do ní nedostal sníh, zvýšený díl na zádech dobře chrání ledviny a páteř.

Další důležitý doplněk pro snowboardistu jsou rukavice. Vyrábějí se ze silného a vodovzdorného materiálu. Na vnitřní části v oblasti prstů jsou zesíleny tkaninami obsahujícími např. kevlar, které lépe odolávají oděru a nepropouští vlhkost. Celkový střih je delší a zakončený stažením, aby do rukavic nenapadal sníh. Můžeme je rozdělit na tzv. prstáky a tzv. palčáky. Další dělení rukavic je na tzv. under gloves a outer gloves. Under gloves se, jak už název napovídá, zasouvají pod rukávy bundy a používají se spíše ve snowparku. Pro freeriding jsou praktičtější outer gloves, tedy rukavice na rukáv. Ty se dají pomocí prodloužené části přetáhnout přes rukáv bundy a pevně gumičkou utáhnout, což zabrání sněhu proniknout dovnitř. Některé speciální snowboardové rukavice mají umělohmotné výztuhy – chrániče zápěstí, které chrání při pádech. [4]

Bez některých módních doplňků se můžeme klidně obejít, ale ty, které si zde uvedeme, nám mohou velmi výrazným způsobem pomoci a jsou opravdu nezbytné. Jedním z nich je například helma. Je důležité, aby nám dobře seděla a abychom ji nosili. Nabídka na trhu je v současnosti velmi široká, proto doporučujeme výběr neuspěchat a osobně si helmu vyzkoušet. Musíme se v ní cítit pohodlně, šetřit se nevyplatí.

Dalšími doplňky potřebnými pro ochranu, jsou chrániče zápěstí, kolen, loktů, ramen, zad a hrudníku, které jsou vhodné především pro děti, začátečníky, ale i pro zkušené, odvážné jezdce.

A k výbavě každého snowboardisty patří čepice, která chrání před chladem i vlhkem, a málokdo ví, že hlavou uniká nejvíce tepelné energie. Při vysokých teplotách je také vhodné chránit hlavu před UV zářením a v případě silného větru a pro teploty výrazně pod nulou je užitečná kukla na zakrytí obličeje.

Brýle nejsou pouze módním doplňkem, chrání oči před UV zářením a prouděním chladného vzduchu. [4]

5 Freestyle snowboarding

Freestyle je nejrozšířenější oblastí snowboardingu. Objevuje se nejvíce na fotografiích, v časopisech či ve snowboardových filmech. Zahrnuje velmi širokou škálu disciplín, triků a technik, jejichž smyslem je zpestřit obyčejnou jízdu na snowboardu. Ve všech podobách freestylu (skákání, jibbing, jízda v U-rampě) se jezdec snaží předvést něco pohledného, stylového a originálního. Lyžařská střediska se čím dál tím více začínají přizpůsobovat rostoucímu počtu vyznavačů freestylu stavbou více snowparků. Jen v České republice je jich v provozu každou zimu kolem 60. [11]

5.1 Disciplíny

5.1.1 Skoky

Skákání je základní princip freestylu, ale také je to disciplína, která se za posledních pár let nejvíce vyvinula. Klasickými oldschool triky z dob počátků freestylu jsou backflip (salto vzad) a frontflip (salto vpřed) a graby jako např. method (chycení zadní hrany přední rukou a prohnutí celého těla dozadu). Důraz byl kladen na poněkud akrobatické figury. Naopak typicky moderní triky zastupují inverted (pokud se jezdec při rotaci odchýlí od osy natolik, že se na chvíli ocitne s hlavou níž než je prkno) a cork rotace (pokud se jezdec točí stále kolem vertikální osy, ale přitom je na chvíli „položený“ (točí se jako korková zátka), dále rodea (jezdec se točí kolem osy rovnoběžné se směrem letu) a graby jako indy (chycení přední hrany zadní rukou) nebo např. melon (chycení zadní hrany přední rukou bez prohnutí těla). Pro moderní styl je typický důraz na nízko položené těžiště, proto nosí snowboardisté volné oblečení, často o několik velikostí větší. [11]

Zatím nejvyšší provedenou rotací je 1440, tedy 1440°, 4 otočky kolem vlastní osy. Jako první ji předvedli v U-rampě Mathieu Crepel a Markku Koski, později

někteří jezdci předvedli 1440 také na běžném skoku. Pokud jde o rotaci kolem horizontální osy, již několik jezdců předvedlo triple backflip (trojité salto vzad). Na soutěžích však nejsou takové triky k vidění, protože jejich bodové ohodnocení je často nižší než u „běžných“ rotací. [11]

5.1.2 U-Rampa

Jízda v U-Rampě neboli v halfpipe se často nazývá „královskou disciplínou freestyly“. Toto označení si získala jak obtížností předváděných triků, tak i náročností stavby a údržby rampy. Na počátku historie této disciplíny byla přírodní koryta a spousta práce s lopatami. Zato dnešní U-rampy mají běžně stěny vysoké 5 metrů a k jejich úpravě se používají speciální stroje. V roce 1983 se konal první světový závod v jízdě na U-rampě.

U-rampa jako jediná freestyleová disciplína se dostala na olympijské hry (poprvé v roce 1998 v Naganu.) Zařazení freestyle snowboardingu na olympijské hry má ale své odpůrce, a to i mezi nejlepšími jezdci. Norská hvězda Terje Håkonsen, jednoznačně nejlepší světový jezdec v U-rampě, první představení pod olympijskými kruhy bojkotoval, protože „olympiáda se snaží stavět národy proti sobě jako soupeře, což není smyslem snowboardingu“. [11]

5.1.3 Quarterpipe

Je překážka hodně podobná jedné stěně U-rampy, ale stojí proti svahu. Stěna je daleko vyšší než stěny U-rampy (často kolem 10 m) a také jezdci předvádějí na quarterpipe daleko vyšší skoky. Jelikož je stěna podobná stěně U-rampy, skáčou se i podobné triky.

Jednou ze soutěžních disciplín na quarterpipe je „Highest air“ neboli nejvyšší dosažená výška nad hranou rampy. Rekord drží Terje Håkonsen, který na Oakley Artic Challenge skočil do výšky 9,8 metru. Skok byl navíc zajímavý tím, že

Håkonsen neskočil rovně, ale otočil bs 360 (otočka o 360° kolem vertikální osy), což je u pokusů o maximální výšku neobvyklé. [11]

5.1.4 Jibbing

Jedna z nejmladších disciplín freestylu. Podstata jibbingu je v přejíždění a překonávání překážek, které jsou typicky z jiného materiálu, než je sníh. K překonání zábradlí je potřeba přiměřená rychlost. Je důležité počítat také s tím, že snowboard klouže jinak po zábradlí než po sněhu. Podle materiálu a sklonu zvolit rychlost. Nemusí jít jen o překážky postavené ve snowparku, překážkou může být i strom, pařez, zajímavá sněhová boule či zábradlí někde ve městě. Projevem jibbingu je pak slide, tedy jízda po zábradlí, případně po speciálně postavené překážce ve snowparku.

Nejobtížnější formou jibbingu je „street“, tedy jibbing ve městě (např. překonávání zábradlí u schodů). Street jibbing je velmi nebezpečný, ale také velmi atraktivní, a proto často tvoří značnou část snowboardových videí. [11]

5.1.5 Backcountry freestyle

Backcountry freestyle je kombinace freeridu (jízdy ve volném terénu) a freestylu. Například se jedná o skokánek postavený ve vhodném terénu s dopadem do hlubokého sněhu. Díky měkkým dopadům mohou jezdci předvádět dlouhé a nebezpečné skoky, proto bývá backcountry freestyle jednou z hlavních náplní profesionálních snowboardových filmů. Pro amatérské snowboardisty je tato disciplína velice oblíbená, ale vzhledem k dostupnosti lokalit a časové náročnosti těžce provozovatelná. [11]

5.2 Soutěže

Typický freestyleový závod je organizován systémem „by riders for riders“ (jezdci pro jezdce), tedy sami organizátoři jsou členy snowboardové komunity a závody se odehrávají ve všeobecně přátelském prostředí. Někdy je závod koncipován tak, že je hlavní cena rozdělena mezi všechny finalisty, a to umožňuje samotným jezcům užít si závod a pro diváky je to více atraktivní. Z tohoto důvodu mnoho snowboardistů opovrhne závody organizovanými Mezinárodní lyžařskou federací (FIS– Fédération internationale de ski) a olympijským turnajem, jelikož tyto závody nemají tu správnou atmosféru.

Nejvýznamnějším podnikem každé sezóny je série TTR (Ticket To Ride), do které patří většina významných závodů, včetně zimních X-Games nebo Air&Style. V České republice se každou zimu jezdí pod hlavičkou Asociace českého snowboardingu série závodů nazvaná „4x4“. Nejvýznamnější závody série 4x4 bývají také zařazeny do seriálu TTR. [10]

Chyba! Nenalezen zdroj odkazů.

Soutěžní disciplíny

Kromě soutěží v quarterpipe nebo U-rampě existují ještě další disciplíny:

Slopestyle – jezdec jede tratí složenou z několika skoků a jibbingových překážek, jeho úkolem je na překážkách dle svého výběru předvést co nejlepší triky

Big Air – soutěží se na jednom skokánku, hodnotí se nejenom styl a provedení triku, ale také výška letu.

5.3 Základní názvosloví a technické pojmy

Regular – člověk jezdící levou nohou dopředu [12]

Goofy – člověk jezdící pravou nohou dopředu [12]

Switch – způsob jízdy, kdy jezdec „couvá“ (goofy jede levou dopředu, regular pravou) [12]

Onefoot – způsob jízdy, případně předvedení triku s pouze jednou nohou zapnuto ve vázání [12]

Backside edge – zadní strana prkna [12]

Frontside edge – přední strana prkna [12]

Tail – patka prkna [12]

Nose – špička prkna [12]

Backstance – upnutí vázání vůči délce prkna směrem dozadu [12]

Twintip – nastavení vázání, které je přesně souměrné podle příčné osy (obě nohy jsou rovnocenné) [12]

Baseplate – základna vázání [12]

Insert – díra ve snowboardu pro přišroubování vázání [12]

Cap – konstrukce, kdy je vrchní vrstva prkna přetažena až k hraně [12]

Sidewall – konstrukce, kdy jsou všechny vrstvy prkna vedeny až do kraje prkna, bez dalšího krytí [12]

5.4 Rozpory mezi snowboardovými organizacemi

První roky jednadvacátého století se zdají být zlomové, co se týká snowboardových závodů. Hlavním problémem je aktivita Mezinárodní lyžařské federace (FIS), podpořené zánikem Mezinárodní snowboardové federace před sezonou (ISF) 2002/2003. FIS se začala o snowboarding zajímat až v době, kdy už byl snowboarding na úrovni nejoblíbenějších sportů. Ve chvíli, kdy snowboarding začal být zajímavý pro sponzory, počali zástupci FIS organizovat snowboardové závody. FIS ovládla snowboarding za pomoci peněz svých sponzorů. Před sezonou 2002/2003 se snowboardová komunita rozdělila na dvě skupiny. Jedni se smířili s tím, že se budou účastnit závodů pod hlavičkou FIS a sbírat tak body v sérii stereotypních závodů. Druzí však s politikou lyžařské federace nesouhlasili a vydali se vlastní cestou. Snowboarding se totiž podle nich vyznačuje především volností, nezávislostí a originalitou. Zastávají názor, že přiřazením se do FIS by tento sport nadobro ztratil svoje kouzlo. Skupina jezdců se spojila v boji za podporu dobré věci – v boji za „real“ snowboarding.

Podařilo se zorganizovat sérii závodů Ticket To Ride, ve které bylo uspořádáno dohromady 11 akcí, konajících se v devíti zemích čtyř kontinentů. Každá z nich už měla vybudované jméno a tradici. Motivací těchto závodů je postup na závěrečnou akci (nejprestižnější závod sezony) The Artic Challenge. Každý ze závodů TTR má své specifické vlastnosti, na každém závodě jsou jiné překážky, program, systém bodování i atmosféra. Organizují je lidé s mnoholetou zkušeností. Většinou to jsou samotní jezdci, kteří se podílejí na stavbě překážek a zároveň se navzájem hodnotí. V žádném z těchto závodů nejde o body do žebříčku, ale o momentální prožitek jezdců i diváků. Jezdci nejsou stresováni časovými rozpisy ani nutností dodržovat nějaký harmonogram. Výhra je většinou rozdělena mezi všechny finalisty, nikdo tudíž nemá potřebu nějak taktizovat. Závodníci jezdí uvolnění, a tím pádem jsou k vidění mnohem lepší triky a téměř vždy se vyvrcholení akce promění v obrovskou show.

Oproti akcím TTR (a mnoha dalších tohoto typu) stojí obrovský systém pod hlavičkou FIS. Snowboardové závody lyžařské federace bývají perfektně připraveny, včetně dokonalých překážek i dokonalého zázemí. Bohužel těmto akcím chybí to kouzlo snowboardingu, které ho vždy oddělovalo od ostatních sportů. Vše je řízeno přísnými pravidly, která jsou stejná pro všechny sporty. [10]

6 Freeriding

Freeriding můžeme považovat za prapůvodní disciplínu snowboardingu vycházející ze surfování na sněhu. Stručně bychom ho mohli charakterizovat jako jízdu v horském terénu mimo upravené sjezdovky, zpravidla v hlubokém sněhu s neobyčejně vzrušujícími prožitky, mezi které patří volnost pohybu v zimních horách a především surfování v hlubokém sněhu, kdy můžeme mít pocit, že se vznášíme v prostoru.

Všechny ty úžasné zážitky, které freeriding nabízí, jsou podmíněny dodržováním několika důležitých zásad v oblasti bezpečnosti, vybavení a techniky jízdy. Je třeba si uvědomit, že pohyb mimo značené a upravené sjezdovky klade celkově vyšší nároky na snowboardistu po všech stránkách a přináší určitá rizika. Důraz se klade na vhodné vybavení a zvládnutí techniky jízdy mimo sjezdovky. Mezi specifické horské podmínky patří teplota, vítr, mlha, sluneční záření anebo také celkový charakter terénu – strmost, lámavost, proměnlivá kvalita sněhu, lavinové nebezpečí, nadmořská výška, ledovcové trhliny a podobně. Nejedná se tedy pouze o vlastní sjíždění, ale i o přístup do oblasti, výstup na kopec a návrat, protože ne vždy se dá využít lanovka. [5]

*Obrázek 1 – Freeride
Zdroj: Vlastní zpracování*

6.1 Speciální vybavení

Volíme funkční a účelné vybavení s ohledem na konkrétní akci. Specifikum freeridu spočívá ve vysokém nároku na soběstačnost. To znamená zvládnutí i nepředvídatelných situací nezávisle na další pomoci, a tomuto požadavku musí odpovídat i vybavení. Nejvhodnější freeridový snowboard je delší a širší než ostatní. Celková plocha skluznice zajišťuje větší vztlak v hlubokém sněhu a delší efektivní strana zajistí lepší vodivost na tvrdém podkladu. [5]

Nejvhodnější jsou měkké boty i vázání. Nastavení úhlů vázání se pohybuje mezi 55–15 stupni pro přední a 45–0 pro zadní nohu, což umožňuje dobrou stabilitu jezdce.

Kvůli zajištění nezbytné teplotní rezervy je potřeba mít na sobě bundu i kalhoty vždy z nepromokavé membránové tkaniny. Spodní vrstvy volíme podle počasí a aktuální teploty. Ideální je kombinace vrstev z vysoce funkčních tkanin, které dobře odvádějí vlhkost a zajišťují optimální teplotní režim. Při pohybu ve vysokých horách se vždy počítá s rezervním oblečením v batohu, pro případ náhlé změny počasí nebo pomoci při zranění. Je třeba si uvědomit, že akce naplánovaná na tři až čtyři hodiny se může protáhnout až trojnásobně.

Důležitými doplňky freeridisty jsou – přilba, brýle, rukavice, čepice, kukla, návleky, šátek, sněžnice, teleskopické hůlky, krátký cepín, lavinová sonda, lavinový vyhledávač-pípák, lopatka, ochranná fólie, lékárnička, píš'alka, mobilní telefon, nůž, šroubovák, buzola, čelová lampa. [5]

*Obrázek 2 - Vybavení pro freeriding
Zdroj: Vlastní zpracování*

6.2 Pravidla pro freeriding

- Znalost základních informací – charakter oblasti, předpověď počasí, lavinové zpravodajství.
- Je nezbytně nutné respektovat varovné tabule, pokyny doporučení horské služby a personálu středisek, nepřeceňovat dovednosti a znalosti vlastní i partnerů.
- Vybavení musí odpovídat podmínkám.
- Je třeba respektovat vedoucího skupiny.
- V případě pochybností nebo hrozícího nebezpečí je třeba od sjezdu odstoupit.

- Je třeba znát telefonní číslo záchranné služby.
- Je třeba znát signalizaci pro přivolání záchrany pomocí paží.
- Je nutné respektovat pravidla ochrany přírody

6.3 Laviny – záchrana, prevence

Freeride se může provozovat v podstatně odlišných podmínkách. Je velký rozdíl, zdali se jezdec pohybuje v těsné blízkosti upravených sjezdovek, a nebo ve volném terénu v horách daleko od zimního střediska. Základní znalosti o problematice lavin jsou důležitou součástí vybavenosti jak instruktorů, tak i každého snowboardisty, který se vydá do volného terénu. [5]

Pro bezpečnější pohyb v horách, kde hrozí lavinové nebezpečí, byla vytvořena obecně platná mezinárodní stupnice lavinového nebezpečí složená z pěti stupňů. Před plánovanou akcí je potřeba si zjistit aktuální lavinovou situaci nejlépe u místní horské služby, popřípadě na webových stránkách.

Pro snowboarding ve volném terénu je vhodný pouze první stupeň lavinového nebezpečí, při druhém stupni je už nutná obezřetnost a znalost terénu. Nejvíce lavinových nehod bývá při třetím stupni lavinového nebezpečí, kdy dochází často k jeho podcenění. Při čtvrtém a pátém stupni freeriding v lavinovém terénu je už velice nebezpečný a neměl by se vůbec provozovat. Po větším sněžení počkáme minimálně tři dny, až se sněhová pokrývka stabilizuje. Velký mráz zachovává stupeň lavinového nebezpečí.

Při aktuálním lavinovém nebezpečí je nutné plánovanou akci přerušit a odvolat. Již na začátku akce v lavinovém terénu je třeba zapnout lavinové vyhledávací a provést test funkčnosti. Provádí se průběžná orientace v terénu. V případě zasypání není možné bez pomoci přežít. Nikdy proto nevyrazíme sami a nevybaveni. Na postup se používají hřebeny, hřbety a užší, směrově i spádově členité úžlabiny. Musí se dávat pozor na hřebenové převěje, převisy a naváté sněhové desky. [5]

Speciální lavinové vybavení by měl mít každý člen skupiny, protože rychlá pomoc hraje při záchrane nej důležitější roli. Jednou z pomůcek je lavinový vyhledávací přístroj, tzv. pípák, což je jednoduchý vysílač a přijímač na mezinárodní frekvenci 457 MHz. V případě stržení lavinou si nezavalení členové přepnou na příjem a hledají zasypané podle síly signálu, která se zobrazuje zvukově, světelně či digitálně. Při dohledávání zasypaného se pak používá lavinová sonda, což je lehká skládací tyčka dlouhá okolo tří metrů. Další nezbytná pomůcka je sněhová lopata, která je zpravidla skládací, vyrobená z lehkých kovů nebo z pevných plastů. Slouží k rychlému vykopání zasypaného.

Při stržení laviny se rychle snažíme ujet z její dráhy. V případě, že jsme lavinou strženi, snažíme se udržet co nejdéle na povrchu. Je-li to možné, zaujmeme polohu skrčmo s rukama před obličejem. Pokusíme se zachovat klid a nepodlehnout panice. Při zpomalování laviny se snažíme vytvořit si před ústy dýchací dutinu. Pokud se nemůžeme samovolně vyprostit, neztrácíme zbytečně sílu. Nepodléháme panice a doufáme v naději na záchranu. Pozorujeme-li lavinové neštěstí, snažíme se zapamatovat si, kde jsme viděli osoby stržené lavinou naposledy a kolik jich bylo. Pozornost věnujeme také přírodním překážkám v laviništi, kde by mohla postižená osoba uvíznout, a okraji laviny, kam by mohla být vytlačena. Nalezené věci (části výstroje) necháváme kvůli dalšímu pátrání na místě.

Členové skupiny se po pádu laviny ihned věnují důkladné prohlídce. Pátráme pomocí vyhledávacích přístrojů, které přepneme na příjem signálu. K zasypanému se dostáváme vždy z boku, abychom mu nezpůsobili úraz. Co nejdříve mu uvolníme dýchací cesty a v případě potřeby začneme dýchat z úst do úst s nepřímou masáží srdce. S postiženým z důvodu podchlazení co nejméně manipulujeme.

Při záchrane zasypaných osob z laviny je nej důležitějším faktorem čas. Téměř všechny zavalené osoby, které neutrpěly vážnější úraz již při samotném pádu laviny, přežijí prvních 15 minut od zasypání. Mezi 15–35 minutami nastává zlom, kdy postižený bez vzduchové kapsy umírá. Vzduchová kapsa je prostor blízko úst a dýchacích cest postiženého, který mu poskytuje větší naději na přežití. Když je

vyhrabávání provedeno správně, je vzduchová kapsa snadno identifikovatelná podle namrznuté vnitřní plochy prostoru ve sněhu. Pokud zasypaný nedýchá, okamžitě zahájíme resuscitaci a opatření proti dalšímu ochlazování jeho těla.

Po třiceti pěti minutách přežívají jen oběti s přístupem ke vzduchové kapse. V ideálních podmínkách trvá určování pozice tři až pět minut. Dalších deset až patnáct minut trvá vykopání zavalené osoby a také dopravení záchranného družstva na místo nehody. Z toho plyne, že pomoc nezasažených členů skupiny a náhodných svědků je nesmírně důležitá a mnohdy na ní přímo závisí přežití zasypaného. [5]

7 S.W.O.T analýza

S.W.O.T. analýza je jednou z možností, jak společnost může zhodnotit pozici produktu na trhu. Byla vyvinuta Albertem Humphreym ze Stanfordovy univerzity v 60. letech 20. století. Hlavním cílem je zhodnotit silné (Strengths) a slabé (Weaknesses) stránky, příležitosti (Opportunities) a hrozby (Threats) související s určitým produktem, projektem. Zejména se využívá v dlouhodobém, strategickém marketingovém plánování. [6] [8]

Celá metoda spočívá v klasifikaci faktorů, které mají vliv na posuzovaný produkt, protože každý produkt nebo služba jsou ovlivňovány vnitřním a vnějším prostředím. Stojí proti sobě silné a slabé stránky, příležitosti a hrozby. Představuje kombinaci dvou analýz, S-W a O-T, která klasifikuje jednotlivé faktory:

faktory vyjadřující vnitřní stránku organizace – silné a slabé stránky

faktory vyjadřující vnější stránku organizace – příležitosti a hrozby

Úspěšnou organizací může být nazvána taková, která maximalizuje příležitosti a minimalizuje dopad hrozeb. Mohou existovat oblasti, které patří mezi silné stránky organizace, ale i to je relativní, protože některé stránky mohou být pro jednu společnost silné, ale pro druhou slabé a naopak. Způsob, jak ovlivnit faktory působící na organizaci, je ve vyhledávání nových příležitostí, jak přijít na trh s něčím, co trh

postrádá, vytyčit si jasné cíle, odlišit se od ostatních, identifikovat nástroje, které máme k dispozici. [6] [8]

Mezi silné stránky společnosti mohou patřit

- kvalitní výrobky
- tradice značky
- vysoká úroveň výzkumu a vývoje
- nízké výrobní náklady
- dobrá finanční situace
- vysoká úroveň marketingové komunikace – vnitřní i vnější
- dobře zajištěný a fungující servis, kvalitní dodavatelé

Naopak mezi slabé stránky mohou patřit:

- příliš dlouhá doba potřebná pro výzkum a vývoj
- konzervativní přístup k inovačnímu procesu
- nedostatečná úroveň informačního systému
- velká vzdálenost trhu
- velmi obtížná diferenciacie od konkurenčních výrobků
- chybná propagační kampaň (není ani nápaditá ani podnětná)

Mezi příležitosti mohou patřit

- neexistence nebo slabost domácí nebo zahraniční konkurence
- zrušení ochrannářských opatření pro určité výrobky
- snadný vstup na nové trhy
- využití moderních trendů v technologiích
- nově využitelné možnosti na mezinárodních trzích
- růst využitelných možností na mezinárodních trzích – např. ekonomický
- rozvoj v okolních zemích
- možnost využití programů pro podporu podnikání v daném odvětví
- zavedení certifikovaných systémů managementu (ISO 9000+, ISO 14000+)
- využití programů pro zaškolení personálu

Mezi hrozby mohou patřit

- volný příchod zahraniční konkurence na domácí trhy
- silné postavení klíčových konkurentů a zákazníků
- slabé a zhoršující se konkurenční postavení podniku
- neschopnost konkurovat na trzích
- ztráta dobrého jména
- ztráta zákazníků – substituce produktu

8 Nitro Snowboard kemp

Nitro Snowboard Kemp přichází s dlouhodobějším konceptem pořádání kempů zaměřených především na freestyle snowboarding. Tradičním účastníkům kempu je většinou průměrně kolem 15–24 let. Z názvu vyplývá, že se organizátoři rozhodli používat slovo „kemp“ namísto anglického slova „camp“. Toto anglické slovíčko se dá do českého jazyka přeložit právě jako kemp neboli tábor. A právě zimním táborem (kempem) je Nitro Snowboard Kemp. Zaměření je více individuální, neučí se pouze freestyle, ale vzniká i skupina jezdců, která na snowboardu teprve začíná. Této skupině se přizpůsobí výuka, aby se i její členové mohli úměrně svým schopnostem zdokonalovat. Tomu odpovídá i složení lektorského sboru. Jsou to profesionálové, kteří ovládají freestyle a metodiku.

V ceně kempu je zahrnuto ubytování na sedm dní v chatě Morávka, která se nachází přímo u dolní stanice vleku. Ubytování nabízí 36 lůžek. Nezbytnou součástí chaty Morávky je společenská místnost, která se každý večer využívá pro večerní program. V ceně je také zahrnuta polopenze, tedy snídane a večeře, a neméně důležitý skipas.

8.1 Středisko Rejdice

Lyžařský areál Kořenov-Rejdice (650–800m n.m.) se nachází na pomezí Jizerských hor a Krkonoš. Tato oblast nabízí vynikající podmínky pro zimní rekreaci. Rejdický areál má jednu sedačkovou lanovku s přepravní kapacitou 1200 osob za hodinu, jeden vlek typu Poma s kapacitou 570 osob za hodinu a jeden dětský vlek pro lyžařskou školu. Délka sjezdových tratí je 950 metrů, šířka přes 200 metrů, obtížnost se pohybuje od modré po červenou – jsou tedy vhodné pro začátečníky i pro pokročilejší jezdce. V Rejdicích se používá bezdotykový odbavovací systém Okidata. Ten jezdcům umožňuje pohodlný průchod přes turniket bez zbytečného zdržování, hledání průkazu.

Sjezdové tratě jsou v Rejdicích udržovány každý večer a každé ráno. Je-li to třeba vzhledem k počasí, jsou upravovány i během dne. Areál disponuje

vysokotlakými sněžnými děly, díky tomu je klientům poskytnuta jistota sněhu i během suchých mrazů. V areálu je dostatek bezpečnostního značení a sítě pro snížení rizika zranění.

Horší je to v tomto středisku se servisem lyží a snowboardů. V areálu je totiž pouze jeden servis s nevýhodnou otevírací dobou a půjčovna s opravdu malým výběrem. K večerní zábavě slouží hospoda, která sice disponuje výborným pivem, ale zavírá se někdy velmi brzy. [13]

8.1.1 Snowpark

Rejdický Extra park je jeden z nejkvalitnějších v České republice. Snowpark nabízí přes 20 překážek, které jsou přehledně rozděleny podle obtížnosti. Dále nabízí snowboardcrossovou trať, která je v létě v provozu i pro kola. Unikátní tréninkovou pomůckou v Rejdicích je Extra Bag, což je obří nafukovací polštář pro tlumení nepovedených dopadů. Umožňuje trénink triků, na něž si na sněhu jezdec netroufne.

Návrh překážek a skoků má na starosti jeden z našich nejzkušenějších jezdců Jan Zajíc. Za svoji mnoholetou kariéru posbíral ve svých pobytech v USA a alpských střediscích spoustu zkušeností o tom, jak má vypadat dobrý snowpark.

Velkou zásluhu na stavbě snowparku má i rejdický areál, který mu vyhradil dostatečný prostor a zajistil technickou podporu. Park je výborně osvětlen i na večerní ježdění. To znamená, že se v parku dá jezdit od devíti do čtyř do odpoledne a pak po novém vyšepování zase od sedmi večer do devíti.

Park je otevřen všem snowboardistům, a proto v něm najdete překážky různé obtížnosti. Jsou zde vynikající podmínky pro pokročilé jezdce i pro profesionály. Jízda parkem začíná malým skokem a bedýnkou pro začínající freestylisty. Překážky jsou umístěny vedle sebe, takže si jezdec musí vybrat jednu z nich, ale bohužel žádná další překážka pro začínající jezdce zde už není. Pro pokročilejší jezdce park pokračuje dalším větším skokem a silnou trubkou s obtížným náskokem. Poté se park lehce větví a jezdec si může vybrat buď linii s překážkami pro zkušené snowboardisty, linii se skoky pro pokročilejší, nebo snowboardcross. Můžete si tedy

na začátku větvení vybrat buď rejdicový kink box, což je velká lámaná bedna nebo vedle stojící kůl, tedy kláda na bonkování. Poté následuje lajna skoků. Vždy máme dva skoky vedle sebe, jeden menší, druhý větší. Celkem jsou tři za sebou. První skoky jsou vysoké 8 a 12 metrů, další 10 a 15 metrů a poslední je dvanáctimetrový skok a vedle něj, chloubka Rejdic, obrovský osmnáctimetrový skok.

Celkově tedy rejdicový Extra park nabízí kolem 22 překážek a z toho v jedné jízdě může zvládnout pokročilý snowboardista maximálně 6 triků. Na české poměry je to výborný snowpark, kterému se dá vytknout, že začínající jezdci si během jízdy můžou zkusit maximálně dva triky. Za chybu se dá také považovat lehký nepoměr některých odrazů k délkám dopadů. [13]

*Obrázek 3 – Kink box a kůl na bokování
Zdroj: Vlastní zpracování*

8.2 Průběh kempu (5.3. – 12.3. 2011)

Program kempu začal večerní seznamovací schůzkou, kde se představil produkční tým vyslaný firmou Nitro, která je sponzoruje. Na srazu byli kempři rozděleni dle dotazníku do skupin podle svých zájmů, zkušeností a dovedností. První den se kempři seznamovali s areálem Rejdice za doprovodu koučů a dle svých možností byli případně přeřazeni do různých skupin. Po večeři proběhla ve společenské místnosti přednáška o bezpečném chování na sjezdovkách a první pomoci.

Následující dny se účastníci mohli naplno věnovat učení nových triků. Jedenáctá hodina byla obvyklým časem srazu s kouči na určeném místě, a pak se každá skupinka věnovala svým zájmům. Účast na akcích s koučem nebyla povinná, záleželo pouze na kemperech, zdali chtějí jezdit se svojí skupinou, nebo se věnovat něčemu jinému. To je jeden z principů, kemp zaručuje takřka absolutní volnost kempců. Neprobíhá žádné intenzivní koučování, žádné metodiky, žádné rozkazování. V parku si každý určuje program sám. Kouč sleduje jednotlivé jezdce, hodnotí jejich výkony a uděluje odborné rady.

Každý den stál na vybraném místě kouč s kamerou a natáčel všechny účastníky. Po večeři probíhal videokoučing, který je základem každého snowboardového kempu. Kouč upozorňuje na chyby, kterých se účastníci dopouští a dává rady ke správnému provedení triku. Dobře provedený videokoučing umožňuje kempcům dokonalou analýzu jejich pohybu a z toho vyplývající důsledky pro správné provedení triku nebo jízdy. Po teoretickém rozboru celého dne si kempři mohli zapůjčit vybavení z test centra (na výběr byla prkna od Nitro, vázání také Nitro).

Celý program kempu má vyvrcholení poslední den ježdění v tradičním závodě kempců, bez kterého se žádný správný snowboardový kemp nemůže obejít. Závod se konal na prvním malém skoku a bedýnce, aby si zaskákali i začátečníci.

Do závodu se přihlásili všichni kempeři, aby se porovnálo, co se kdo za dobu kempu naučil (a s čím také přijel). Bylo možné se rozjíždět ze tří různých stanovišť. Závod trval 4 hodiny a každý měl libovolný počet pokusů. Zkušenější se zorientovali rychleji a zvládli tak třeba i deset jízd, někteří stihli jen tři. Někdo se spoléhal na kvalitu triku (např. bs 180indy do half-cab byla častá kombinace), někdo na styl (např. několik pokusů o shifty), někdo na výšku. Vyhrali ti, kterým se povedlo tato tři kritéria zkombinovat.

Vyhlášení výsledků se konalo večer ve společenské místnosti současně s promítáním závodů, kde nechyběly věcné ceny od sponzora Nitro.

8.2.1 Koučing

Kemp zahrnuje pět dní koučingu několik hodin denně. Kempeři jsou rozděleni do skupin po sedmi až deseti lidech především podle pokročilosti. Koučové kemperům vysvětlují a ukazují základní triky (podle pokročilosti - ollie, bs 180, fs 180, 360ky ...) a správné ježdění (brzdění, jízda na switch...). Dál se pokračuje podle stupně pokročilosti v jednotlivých skupinách. Kempeři se řídí především programem, který jim určí kouč (žádná část programu kempu není povinná). Tento program obsahuje vše potřebné: videokoučing, jak seřadit správně vázání, seznámení s pravidly pro ježdění ve snowparku, výuku stavění a šejpování skoků a samozřejmě se vyučují triky podle vašich přání.

Produkční tým (Organizátoři)

- Jan Zajíc (hlavní organizátor)
- Ondřej Doša (kouč Nitro)
- Roman Dlahý (kouč Nitro)
- Ondřej Zvoníček (kouč Nitro)
- Martina Molárová (kouč Nitro)

8.3 Kalkulace kempu

Cena kempu: 6.500,- Kč /osoba na 7 dní.

Kapacita zúčastněných je 30 lidí.

$6.500 \times 30 = 195.000,-$ Kč z toho:

Kalkulace kempeři:

Skipas: 1690,- Kč /osoba na 6dní

Ubytování s PP: 380,- Kč/ den $\rightarrow$ 2660,- Kč / osoba na 7 dní

$1690 \times 30 = 50.700,-$ Kč

$2660 \times 30 = 79.800,-$ Kč

Celkem **130.500,- Kč** $\rightarrow$ celkové náklady za kempery

Kalkulace koučové

Počet koučů je 5

Odměna 1.000,- Kč / osoba den

Skipas: 1690,- Kč /osoba na 6dní

Ubytování s PP: 380,- Kč/ den $\rightarrow$ 2660,- Kč / osoba na 7dní

$1.000 \times 5 \times 6 \text{ dní} = 30.000,-$ Kč

$1.690 \times 5 = 8.450,-$ Kč

$2.660 \times 5 = 13.300,-$ Kč

Celkem **51.750,- Kč** $\rightarrow$ celkové náklady za kouče

Zisk = $195.000 - (130.500 + 51.750) = \underline{\underline{12.750,- \text{ Kč}}}$

9 Vyhodnocení dotazníku

V této kapitole je popisováno sestavování dotazníku, který autor použil pro svůj výzkum, druh otázek, které vybral a odpovědi respondentů. Ať je zvolena jakákoliv technika dotazování, klíčem k úspěchu celého šetření je kvalitně sestavený dotazník. Měl by být uspořádán tak, aby byl pestrý, jasně formulovaný a měl vhodnou délku.

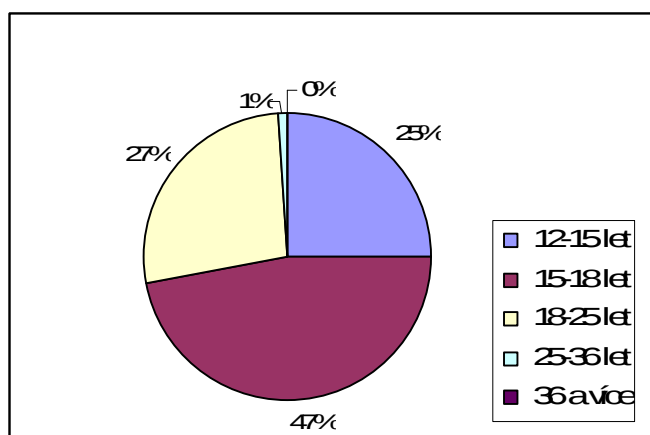
Na úvod autor informuje respondenty, o jaký dotazník se jedná a za jakým účelem byl sestaven. Samotný výběr otázek byl velmi obtížný úkol a na závěr bylo vybráno devět nejvhodnějších, které tvoří finální podobu dotazníku.

Otázka č. 1: Vaše pohlaví?

Otázka, která má za úkol rozdělit účastníky kempu do dvou skupin dle pohlaví. Snowboardového kempu se zúčastnilo 18 % žen a 82 % mužů. Z toho vyplývá, že zájem o účast na kempu je především záležitost mužského pohlaví.

Otázka č. 2: Věková skupina?

Tato otázka ukazuje, že kemp je žádaný zejména u dětí těsně před plnoletostí. Nejvíce zastoupeni byli kempěři ve věku 15–18 let, a to 43 procenty. Následuje věková skupina 12–15 let – 30%, 18–25 let – 26% a pouze jeden účastník nad 25 let. Je tedy zapotřebí kemp obohatit o další aktivity po skončení ježdění, jelikož se ho zúčastňuje velice mladá skupina lidí.

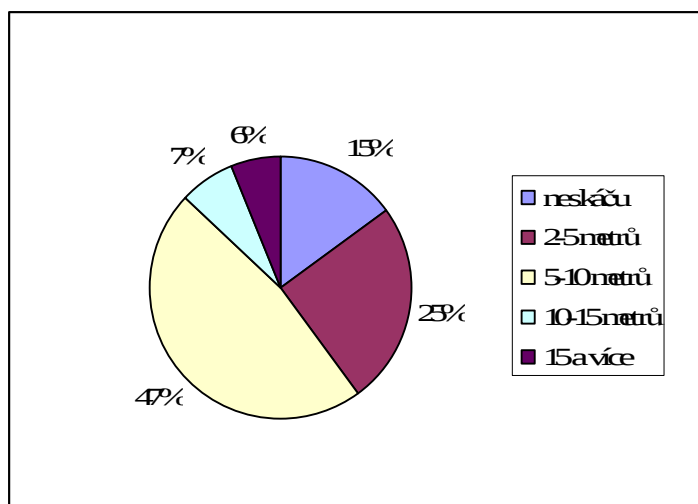
Obrázek 4 – Otázka č. 2: Věková skupina?
Zdroj: Vlastní zpracování

Otázka č. 3: Co Vás na snowboardingu baví nejvíce?

Otázka č. 3 má za úkol zjistit, jaká část snowboardové výuky je pro dotazované nejvíce zábavná. Hodně dotazovaných projevilo velké zaujetí pro freeriding, který nebyl na programu rejdicického kempu. Je tedy za potřebí vybrat takové středisko, které disponuje možnostmi pro tuto aktivitu.

Otázka č. 4: Jak velké skoky využíváte ve snowparku?

Otázkou č.4 zjišťujeme, jak velké skoky jsou pro kempera nejdůležitější. Je zde vidět, že zájemci nejraději skáčou střední pěti až desetimetrové skoky. Mnoho dotazovaných skáče i menší skoky pro začátečníky, které v Rejdicích chyběly, proto se zaměříme u výběru resortu na snowpark, který disponuje skoky pro všechny výkonnostní skupiny.

Otázka č. 5: Jak velké skoky využíváte ve snowparku?
Zdroj: Vlastní zpracování

Otázka č. 5: Jaké triky se momentálně učíte na skocích?

Tato otázka zkoumá výkonnost kemperů v letu a poukazuje, na co by se koučové měli nejvíce zaměřit při výuce. Nejvíce dotazovaných se učí rotace o 360 stupňů, proto je důležité vybrat alespoň jednoho kouče, který umí dokonale tyto triky ukázat, popsat a vysvětlit.

Otázka č. 6: Jaká je vaše úroveň jibbingu ?

Otázka č. 6 má zjistit, jaký vztah mají kempeři k jibbingu. Podle očekávání většina kemperů umí teprve najíždět na překážku. Při výběru snowparku je tedy zapotřebí hledat takový park, kde se kempeři mohou zdokonalovat v jibbingu. Důležité bude vyhledat překážky, na které se kemper bude učit naskakovat.

Otázka č. 7: Jak často jezdíte do Alp?

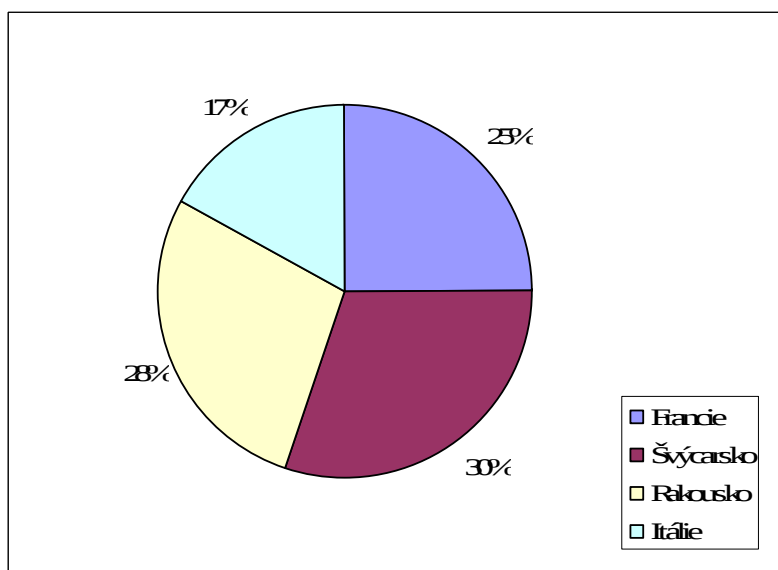
Výsledek z otázky č. 7 poukazuje na to, že mnoho zúčastněných snowboardistů na českém kempu nemá zkušenosti s ježděním v Alpách. Z toho vyplývá, že kemp v nějakém alpském středisku bude pro kempery určitě atraktivní.

Otázka č. 8: Měli byste zájem o zahraniční freestyle snowboard kemp s freeridingem?

Otázka č.8 navazuje na otázku č.7 a potvrzuje, že výběr alpského střediska je pro účastníky velice atraktivní, jelikož zaručuje lepší kvality pro freestyle snowboarding. Důležité bude vytvořit takový kemp, aby byl pro tuto skupinu lidí finančně dostupný.

Otázka č. 9: V jakém státě byste kemp preferovali ?

Tato otázka není pro inovaci úplně podstatná, ale určitou roli hraje, jelikož poukazuje na to, jakou zemi by účastník kempu rád navštívil.

Otázka č.6: V jakém státě byste kemp preferovali?
Zdroj: Vlastní zpracování

10 S.W.O.T analýza Nitro kemp Rejdice

Silné

- Kvalitní koučové
- Spolupráce s profesionálními českými jezdci a opravdovými odborníky v oboru
- Ubytování přímo na sjezdovce
- Dobře zajištěný a fungující servis
- Podpora sponzorů a díky tomu možnost vyzkoušet si nové produkty
- Kvalitní dodavatelé
- Díky rozsáhlým kontaktům mezi předními výrobci a značkami pracujícími v tomto odvětví můžeme vytvořit vztahový marketing a navázat tak dlouhodobé vztahy a pracovat na budoucí hodnotě našeho záměru.

Slabé

- Kvalita snowparku neodpovídá programu kempu, zejména začínající skokani si nevyzkoušeli, co se chtěli naučit
- Středisko špatné pro velmi žádaný freeriding
- Ve středisku chybí lepší servis a kvalitnější půjčovna doplňků pro ježdění
- Nevyhodnocení získaných dat z osobních rozhovorů, písemného dotazování provedeného na každém kempu
- Příliš mnoho koučů, kempeři mohou jezdit ve větších skupinách
- Chyběla odbornější příprava o chování na sjezdovkách a na horách celkově
- Málo podniků pro večerní zábavu

Mezi příležitosti patří

- Konkurence je jasně vymezená, ale nevyužívá inovace a nesnaží se o zlepšení
- Snadný vstup na nové trhy

- Možnost rozšířit kemp o freeridovou část, která je mezi snowboardisty velice žádaná
- Využití kvalitního snowparku s mnoho překážky s různými obtížnostmi
- Využívat veškeré nové produkty a technologie, poskytnuté sponzory a dodavateli
- Možnost rozšířit kemp pro další národnosti, jako je slovenská a polská

Mezi hrozby mohou patřit

- Možnost okopírování našeho projektu
- Neschopnost konkurovat na trzích
- Zanedbatelná velikost pro naše dodavatele, zhoršení konkurenční výhody
- Ztráta dobrého jména
- Špatný výběr koučů a dodavatelů
- Ztráta zákazníků – substituce produktu
- Příchod nových adrenalinových sportů

Zhodnocení S.W.O.T analýzy

Prvním nedostatkem je místo. Prostředí, které je významným faktorem, má velký podíl na možném budoucím neúspěchu kempu. Tento nedostatek byl způsoben několika faktory. Prvním byl, že středisko, ve kterém se kemp odehrával, je bez kvalitního servisu a bez podniku pro delší noční zábavu. Dalším faktorem je nevhodnost střediska pro freeriding a nekvalitní část snowparku pro začátečníky. Hlavním bodem je tedy přemístění akce do jiného resortu, a to podle přání účastníků. Další významnou složkou je závislost na sponzorech a dodavatelích, kteří mohou zásadně ovlivnit kvalitu a podobu kempu. Proto se musí zvolit taková strategie a vybudovat tak silná pozice, aby se tato hrozba minimalizovala.

11 Inovace

Inovace byla sestrojena s pomocí vyplněných dotazníků, z rozhovorů s předními českými jezdci a organizátory již uskutečněných kempů, z autora vlastních zkušeností ze snowboardových kempů a z letošní účasti na snowboardovém kempu v Rejdicích.

Z výsledků analýzy S.W.O.T a z autorova posouzení se zaměřilo na tři hlavní faktory: místo, program a kalkulace kempu.

11.1 Místo

11.1.1 Středisko Kaprun

Území s ledovcem zaručuje lyžařské a snowboardové možnosti po celý rok. Více než 130 km různě upravených sjezdových tratí a přes 200 km běžeckých stop potěší i ty nejnáročnější lyžaře a snowboardisty. Nadmořská výška horní stanice lanovky ve výši 3029 metrů zaručuje kvalitní přírodní sníh i v létě. Areál Schmittenhöhe, nabízející 77 km výborně upravovaných sjezdových tratí všech stupňů obtížnosti, je často vyhledáván pro náročné černé sjezdové tratě především se známou Trassabfahrt s délkou 4 km a převýšením 900 m. [1]

11.2 Sjezdovky a lanovky

Díky skvělým lyžařským a snowboardovým podmínkám, které se dají využívat celoročně, se provozovatelé ledovcového areálu značně vyznamenávají. To se ukazuje už od počátku měsíce září, kdy jsou zde pořádány zajímavé lyžařské a snowboardové akce, které jsou většinou doplněny o nejrůznější trhy a radovánky v Kaprunu a Zell am See.

Co se týká snowboardingu, podmínky v celém regionu, včetně ledovce, bývají velice dobré. Pokud sem někdo vyrazí v hlavní sezóně, může se těšit hned na tři vyshapované snowparks. K samotnému ledovci vede např. ski-bus, který jezdí jak

z Kaprunu, tak z vedlejšího Zell am See a stoupá pět kilometrů ke spodní stanici kabinové lanovky Kitzsteinhornbahn. V dnešní době se ve spodní stanici nacházejí dvě kabinkové lanovky, ty vás vedou do přestupní stanice, odkud se pokračuje buď další kabinou, nebo čtyř-sedačkovou lanovkou. V minulosti se do přestupní stanice dalo dostat i tunelem, který byl po tragédii navždy uzavřen. Všeho všudy se na ledovci vyskytuje jedna ohromná lanovka pro 60 osob, která vede až na samotný vrchol Kitzsteinhornu. Dále jedna kabinová lanovka, tři menší kabiny, čtyři sedačky a dvanáct vleků. Celková kapacita přepravy je cca 29 000 osob za hodinu. Areál disponuje zhruba čtyřiceti kilometry sjezdovek, z čehož je 21 km červených a 19 km modrých. [1]

11.2.1 Snowpark

Kaprun má opravdu výborné zázemí pro snowboarding a to i díky možnosti čechrání prachového sněhu mimo sjezdovky, tedy pokud jsou zrovna vhodné podmínky, ale také hlavně díky snowparku, o který se zde výborně starají. Na samém vrcholu Kitzsteinhornu se nachází Roxy snowpark. Tento snowpark se rozprostírá v délce 250 metrů v nadmořské výšce 3030 metrů. Je rozdělen na čtyři lajny. Jedna extraeasy je složená z několika beden miniaturních rozměrů, které jsou vhodné hlavně pro začátečníky. V další easy lajně se potom nabízely tři malé skoky s tří až čtyř metrovým tajblem, dvě bedny dlouhé čtyři a sedm metrů a jeden pětimetrový rainbowbox. Tato lajna je ideální a zábavná zvláště pro dívky a začátečníky. Třetí lajna je airová se dvěma skoky o rozměrech osm a jedenáct metrů. A konečně čtvrtá lajna je určena jibberům, obsahuje jeden speed rail, asi devítimetrový flat box, jeden a-frame box a dvacetipětimetrovou lámačku.

Obrázek č.7 – Prekážka Stand Up
Zdroj: Vlastní zpracování

11.3 Program kempu (2.3. – 9.3. nebo od 9.3. – 16.3. 2012)

Za předpokladu dobrých podmínek bude větším obohacením kempu rozšíření o freeriding. Proto byly vybrány tyto varianty datumů, jelikož začátkem března jsou v posledních letech na Kaprunu téměř ideální podmínky pro freeriding. Nejprve budou kempeři seznámeni s chováním mimo sjezdovky a s lavinovou prevencí. Poté se každý den bude podnikat jeden celodenní výšlap ve skupině po pěti lidech. To vše bude mít na starosti zkušený freeridový instruktor. Z vlastních zkušeností autora napadlo program kempu obohatit ještě ve večerní části. Večer se budou koučové scházet s kempery ve společenské místnosti, kde bude každý den možnost voskování a broušení v test centru a další program kempu. V test centru si budou moci kempeři vyzkoušet snowboardy Burton vázání SP a Ride, brýle Electric a indoboardy na trénování rovnováhy. Na začátku kempu vám zkontrolují vázání a poradí se s jeho nastavením. Mnoho kemperů totiž přijede na kemp se špatně nastaveným vázáním. Další obohacení kempu bude v jednodenní účasti pracovníků z firmy SWIS.cz, kteří vysvětlí, jak se brousí hrany a zažehluje prkno. Proběhne i teoretický lavinový kurz a teoretické rozbory triků. Jednotlivé triky budeme zpomalovat a vysvětlíme skoky od

základu, což je ollie, až po to, jak a z jaké hrany se odrážet do rotací, co dělat s rameny a jak na skok najíždět.

Vyvrcholením kempu budou závody, v nichž se pojede o věčné ceny od sponzorů Burton a Electric. Jelikož je park mnohem větší a přehlednější než v českém resortu, bude si moci každý kemper vybrat svoji trasu, kudy pojede. Dostane se tak spokojenosti všech kemperů a každý bude moci ukázat ty nejlepší triky, co ovládá. Hodnocení závodu bude opět probíhat na třech základních faktorech: trik, styl a výška. Úplně každý něco vyhraje.

12	1.skupina	2.skupina	3.skupina
1.den	8:00 – 12:00 volné ježdění, seznámení se střediskem 13 – 16 rozdělení do skupin dle výkonnosti 20 : 00 nastavení vázání, voskování, broušení, bude určen program na celý týden	8 :00– 12:00 volné ježdění, seznámení se střediskem 13:00 – 16:00 rozdělení do skupin dle výkonnosti 20 : 00 nastavení vázání, voskování, broušení, bude určen program na celý týden	8 :00– 12:00 volné ježdění, seznámení se střediskem 13:00 – 16:00 rozdělení do skupin dle výkonnosti 20 : 00 nastavení vázání, voskování, broušení, bude určen program na celý týden
2.den	7:00-16:00 celodenní výšlap, natáčení 20:00 videokoučing	8:00 – 12:00 natáčení 13:00-16:00 výuka olie, fs,bs rotace 20:00 videokoučing	8 :00– 12:00 výuka správné jízdy po sjezdovce 13:00-16:00 natáčení 20:00 videokoučing
3.den	8:00-12:00 natáčení 13:00-16:00 výuka fs,bs rotace 20:00 videokoučing, seminář o pohybu na horách	7:00-16:00 celodenní výšlap 20:00 videokoučing, seminář o pohybu na horách	8:00-12:00 výuka olie, fs,bs rotace 13:00-16:00 natáčení 20:00 videokoučing, seminář o pohybu na horách
4.den	8:00-12:00 výuka dle vlastního přání 13:00 -16:00 natáčení 20:00 videokoučing, voskování se SWIS.cz	8:00-12:00 natáčení 13:00-16:00 výuka dle vlastního přání 20:00 videokoučing, voskování se SWIS.cz	7:00-16:00 celodenní výšlap,natáčení 20:00 videokoučing, voskování se SWIS.cz
5.den	8:00-12:00 výuka dle vlastního přání plus videokoučing 13:00-16:00 příprava na závody 20:00 videokoučing, seminář: lavinová prevence	8:00-12:00 výuka dle vlastního přání plus videokoučing 13:00-16:00 příprava na závody 20:00 videokoučing, seminář: lavinová prevence	8:00-12:00 výuka dle vlastního přání plus videokoučing 13:00-16:00 příprava na závody 20:00 videokoučing, seminář: lavinová prevence

6.den	8:00- 12:00 příprava na závody 13:00-16:00 závody 20:00 vyhlášení závodů a celkové zhodnocení kempu všemi účastníky	8:00- 12:00 příprava na závody 13:00-16:00 závody 20:00 vyhlášení závodů a celkové zhodnocení kempu všemi účastníky	8:00- 12:00 příprava na závody 13:00-16:00 závody 20:00 vyhlášení závodů a celkové zhodnocení kempu všemi účastníky
--------------	---	---	---

*Tabulka č.1 - Program kempu
Zdroj: vlastní zpracování*

12.1 Ubytování

Hotel Kaprun Steigenberger se nachází na úpatí Kitzseinhornu, v centru Kaprunu. Je ideálním výchozím bodem pro různé sportovní a rekreační aktivity v zimě stejně tak jako v létě. Hotel nabízí pohodlné, tradičně zařízené pokoje a slunečnou terasu s impozantním výhledem na okolní hory. V prostorové vstupní hale najdete krb a bar. Široký sortiment jídel rakouské kuchyně je k dispozici ve 4 restauracích hotelu. Lázeňské centrum má vnitřní a venkovní bazén, různé sauny a relaxační zařízení pro odpočinek po aktivním dni. Lze také využít moderní fitness centrum. V hotelu najdete i lyžařskou školu a půjčovnu lyží.

*Obrázek č.8 - Residence Hotel Kaprun Steigenberger
Zdroj: < <http://www.steigenberger.com/Kaprun/?source=FH> >*

Doprava

Doprava je zajištěna zapůjčením vozu IVECO OTOYL, což je minibus s kapacitou 29 míst k sezení.

Vzdálenost z Prahy do Kaprunu je cca 580 km. Pronájem minibusu i s řidičem včetně pohonných hmot činí 22Kč/km. Pro řidiče musí být zajištěn skipas i ubytování.

Obrázek č.9 - miniautobus

Zdroj: < <http://www.dopravniagentura.eu/data-autotrans-iveco-otoyl-002007.html> >

Apartmány

Ubytování je zajištěno v tříhvězdičkovém hotelu ve dvou apartmánech po 6ti a jednom apartmánu pro 4 osoby. Apartmány jsou plně vybaveny, v každém je vlastní koupelna s WC, kuchyňský kout, mikrovlnná trouba a televize. Hotel má k dispozici permanentky v ceně bydlení, a to činí 6000,- na osobu za 7 dní. Stravování není v ceně, každý účastník si vaří sám.

Obrázek č.10– pokoj

Zdroj: < <http://www.bettenjagd.de/hotel-steigenberger-kaprun-in-kaprun-oesterreich-289727> />

Fitness a wellness centrum

Uvnitř hotelu se nachází fitness centrum. V rámci hotelového wellness centra je možno využít relaxační odpočívárnu s bylinkovými čaji, bazén, vířivku, finskou saunu, solárium, turecké lázně, emotivní sprchové kouty nebo masážní centrum s UV lampami. Cena fitness centra, bazénu a vířivky je zahrnuta v ubytování, ostatní služby jsou zpoplatněny za 7 euro/hod..

Obrázek č.11 - posilovna

Zdroj: < http://www.agoda.cz/europe/austria/kaprun/steigenberger_hotel_kaprun.html />

12.2 Kalkulace kempu

Kalkulace Nitro kemp Kaprun

Cena kempu: 9.250,- Kč /osoba na 7dní.

Kapacita zúčastněných je 25 lidí.

$9.250 \times 25 = 231.250,-$ Kč z toho:

Kalkulace kempeři:

Skipas + ubytování 6.000,- Kč /osoba na 7dní

$6.000 \times 25 = 150.000,-$ Kč

Celkem **150.000,- Kč** → celkové náklady za kempery

Kalkulace koučové

Počet koučů je 3

Odměna 1.000,- Kč / osoba den

Skipas + ubytování 6.000,- Kč /osoba na 7dní

$1.000 \times 3 \times 6 \text{ dní} = 18.000,-$ Kč

$6.000 \times 3 = 18.000,-$ Kč

Celkem **36.000,- Kč** → celkové náklady za kouče

Doprava

Pronájem auta s řidičem vč. pohonných hmot 22Kč/km

Počet km tam i zpět 1160 km

$1160 \times 22 = 25.520,-$ Kč → celkové náklady za dopravu

Řidič

Skipas + ubytování **6.000,- Kč**/osoba na 7 dní

Zisk = $231.250 - (150.000 + 36.000 + 25.520 + 6.000) = 13.730,-$ Kč

Existuje určitá hrozba při nenaplnění kempu všemi účastníky, kdy by se mohl organizátor dostat i do ztráty.

Jelikož celková cena kempu je oproti ostatních konkurenčních zahraničních kempech o poznání nižší, je tato hrozba minimalizována.

13 Porovnání kempů

13.1 Areál

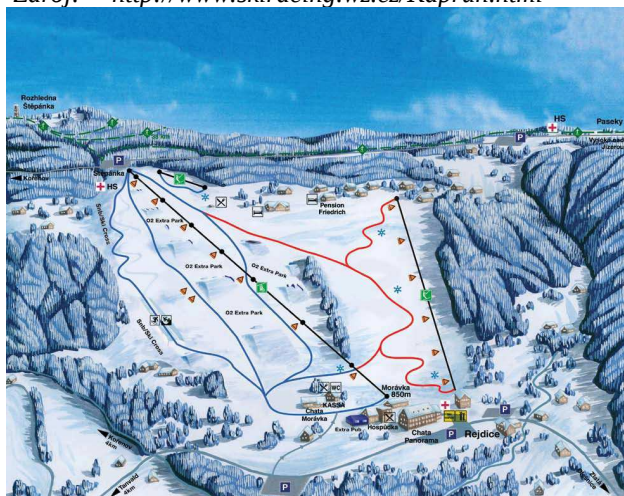
Porovnáváme-li oba areály, je jasné, že malý areál v Rejdicích, nemůže konkurovat několikanásobně většímu areálu v Rakousku. Jednomu kilometru sjezdových tratí v Rejdicích odpovídá i zázemí, tj. servis jak do množství, tak do kvality. Rovněž malý areál nemůže zahrnovat celou škálu obtížnosti tratí. V Rejdicích jsou tratě od modré po červenou. Na Kaprunu je samozřejmě k dispozici celá škála tratí co se obtížnosti týká, tj. od zelené až po černé.

Nejvyšší bod areálu na Kaprunu je o 2229 metrů výše než nejvyšší bod areálu v Rejdicích. Díky této výšce a ledovci lze na Kaprunu jezdit celý rok.

Obrázek č.12 - areál Kaprun

Zdroj: < <http://www.skiracing.wz.cz/Kaprun.html> >

Obrázek č.13 - areál Rejdice

Zdroj: < <http://www.skiregion.cz/cs/rejdice/ski-areal-rejdice/mapa.html> >

13.2 Snowpark

I když je rejdicový Extra park jeden z nejkvalitnějších v České republice, není zdaleka tak rozsáhlý a kvalitní jako snowpark na Kaprunu. Rejdicový snowpark nabízí přes 20 překážek a snowboardcrossovou trať, která je v létě v provozu i pro kola. Unikátní tréninkovou pomůckou je Extra Bag, což je obří nafukovací polštář pro tlumení nepovedených dopadů. Umožňuje trénink triků, na něž si na sněhu jezdec netroufne. Pro začínající freestylisty jsou v rejdicovém parku pouze dva malé skokánky a jedna bedýnka bez náskoku. Pro pokročilejší jezdce park nabízí větší skoky (některé z nich mají lehký nepoměr vybraných odrazů k délkám dopadů) a několik zajímavých jibbů. Celkově tedy rejdicový Extra park nabízí kolem 22 překážek, a z toho v jedné jízdě může zvládnout pokročilý snowboardista maximálně 6 triků. Snowpark tudíž není optimální pro začátečníky, ale ani pro profesionální jezdce.

Na samém vrcholu Kaprunu se nachází Roxy snowpark. Tento snowpark se rozprostírá v délce 250 metrů v nadmořské výšce 3030 metrů. Je rozdělen na čtyři lajny. Lajny jsou rozdělny podle druhu obtížnosti. Od první extraeasy, která je nejlehčí, po hard line pro profesionály. Dohromady je zde 4 krát více překážek než v Rejdicích a snowpark je určen pro všechny kategorie freestyle snowboardistů. Skoky jsou zde vždy na míru připraveny, poměr mezi odrazy k délkám dopadů je většinou ideální.

Obrázek č.14 - snowpark Kaprun

Zdroj: < <http://www.kaprun-skischule.at/index.php?m=freestyle&l=en> >

Obrázek č.15 - snowpark Rejdice

Zdroj: < <http://www.czechfreekiopen.cz/cs/cfo/snowpark-cfo.aspx/> >

13.3 Program

Za předpokladu dobrých podmínek bude hlavním obohacením kempu na Kaprunu freeriding. Proto byl vybrán pro uskutečnění kempu začátek března, jelikož v tomto termínu byl posledních 5 let vždy na Kaprunu čerstvý prašan. Jako jeden z koučů byl vybrán freeridový specialista, který bude mít každý den na starosti jednu skupinu, se kterou podnikne celodenní freeridový výšlap. Tento člověk bude v průběhu týdne obstarávat dva semináře, které budou obsahovat seznámení s pohybem na horách a lavinovou prevencí. Program kempu bude také obohacen o možnost voskování a broušení v test centru pod dohledem koučů. V test centru si budou moci kempři vyzkoušet snowboardy Buton, Nitro vázání SP a Ride, brýle Electric a indoboardy na trénování rovnováhy. Další obohacení bude v jednodenní účasti pracovníků z firmy SWIS.cz, kteří vysvětlí, jak se brousí hrany a zažehlují prkno. Obohaceny budou i závody, firma Nitro přislíbila ceny v hodnotě 20 000,- Kč.

13.4 Cena

Rejdický kemp byl v ceně 6500,- Kč. Inovovaný Nitro kemp na Kaprunu bude stát 9250,- Kč. Účastníci kaprunského kempu v příští sezóně sice utratí 2750,- Kč navíc, ale podmínky pro snowboarding jsou nesrovnatelně lepší a zaručují pro mnohé z nich až několikanásobný zážitek. Jelikož snowboardový kemp v Alpách většinou nestojí míň než 12 000,- Kč, je tato cena s porovnáním s konkurencí o poznání výhodnější. To vše hlavně díky tomu, že hotel Kaprun Steigenberger nabízí společně s ubytováním i permanentku pro celý areál a výhodnou cenu při hromadném zájezdu. Celkovou cenu si autor mohl dovolit tak nízkou také z důvodu, že se sníží celková kapacita ze 30ti účastníků na 25, a tím pádem i počet koučů z 5ti na 3. V ceně sice není zahrnuta polopenze, ale každý apartmán je vybaven kuchyňským koutkem a mikrovlnnou troubou.

14 Závěr

Cílem práce bylo provedení analýzy freestyle snowboardového kempu. Kemp je zaměřen na mladé snowboardisty, kteří se zdokonalují ve freestyleových disciplínách. Dále pak zhodnocení faktorů a vytvoření vlastních návrhů a doporučení pro vylepšení kempu. Nejdříve byl popsán zejména freestyle a freeride snowboarding. Následovala teoretická část, která se zabývá analýzou S.W.O.T a sběrem dat k vytvoření potřebného dotazníku.

Praktická část je tvořena vyhodnocením zkoumaného kempu. Ve S.W.O.T analýze byly podrobně zhodnoceny silné a slabé stránky týdenního kempu. Místo má slabé stránky v klimatických podmínkách a nevhodnosti snowparku pro některé účastníky kempu. Velmi slabou stránkou bylo, že kemp se konal ve středisku, které není uzpůsobené pro freeriding, který je pro účastníky velice zajímavý. V programu kempu lze nalézt i další nedostatky, které je možné odstranit.

Z průzkumu kempu a vyhodnoceného dotazníku bylo zjištěno, že nejdůležitějšími faktory pro snowboardový kemp jsou cena, místo, a program. Vzhledem ke zjištěným faktům, byla vytvořena inovace, jejíž stěžejním bodem je přemístění kempu do jiné oblasti. Z dotazníku bylo zjištěno, že účastníci jsou ochotni za kemp připlatit, když budou tyto nedostatky odstraněny. Z provedeného výběru a zhodnocení všech možných destinací, bylo vybráno středisko Kaprun. Kde jsou lepší klimatické podmínky, které zaručují dostatek sněhu pro freeriding a nejlepší snowpark v celém Rakousku, který využijí všechny skupiny snowboardistů. Jako další faktor je cena, kterou také vyřeší navržená inovace. Bylo vykalkulováno, že za menší příplatek budou mít kempeři mnohem lepší podmínky k učení a k možnosti freeridingu. V další řadě znovu požádáme firmu Nitro jako hlavního sponzora, jelikož má výborné produkty a možnost využití prvotřídních jezdců, kteří se mohou podílet na kempu.

Snowboarding je jistě sport, snowboarding je jistě zábava. Hlavní filozofií pořádání snowboardových kempů je pochopení snowboardingu jako zábavy, při které nejste omezováni žádnými pravidly a předpisy.

15 Seznam použitých zdrojů a citací

- [1] ARDITO S. *Alpy – příroda, turistika, výstupy*. Praha: Ottovo, 2005. 175 s. ISBN 80-7360-050-1.
- [2] BITNER L. *Snowboarding 1*. Praha: Grada, 2004. 132 s. ISBN 80-247-1474-4.
- [3] ČÁSLAVOVÁ E. *Management v tělesné výchově a sportu (vybrané kapitoly)*. Praha: Karolinum, 2004. 200 s. ISBN 80-246-0050-1
- [4] BITNER L. *Jak dokonale zvládnout snowboarding*. Praha: Grada, 2006. 96 s. ISBN 80-247-1509-0
- [5] PALA J. *Hory a sněh*. 1.vydání Praha: EPOCH, 2010. 312 s. ISBN 978-80-7425-029-3
- [6] KOTLER P. *Marketing Management: 12th edition*. New Jersey, Pearson Education, 2006. 816 s. ISBN-10: 01-314-5757-8
- [7] KOTLER, P.: *Marketing od A do Z*. Praha: Management Press, 2003. 208 s. ISBN 80-7261-082-1
- [8] HORÁKOVÁ H. *Strategický marketing*. 2. rozš. vyd. Praha: Grada, 2003. 200 s. ISBN 80-247-0447-1
- [9] SIMOVÁ J. *Marketingový výzkum*. Liberec: TUL, 2005. 121 s. ISBN 80-7372-014-0
- [10] VEČERKA M. *Freestyle snowboarding. 1*. Brno: Computer press, a.s, 2003. 130 s. ISBN 80-251-0091-X
- [11] FREESTYLE SNOWBOARDING. 8. 4. 2010. [online]. Dostupné z: <
http://cs.wikipedia.org/wiki/Freestyle_snowboarding >
- [12] SNOWBOARDOVÉ NÁZVOSLOVÍ. 28. 1. 2010. [online]. Dostupné z: <
http://cs.wikipedia.org/wiki/Snowboardové_názvosloví >
- [13] SNOWPARKY 26.11.2010. [online]. Dostupné z: <
<http://www.snowparky.cz/jizerske-hory/rejdice/elan-snowpark-rejdice/>>

16 Přílohy

Seznam příloh

Příloha 1. Dotazník.....54

Příloha 1. Dotazník

Bydliště:

Dotazník

1. Pohlaví:

2. Věková skupina:

12–15

15–18

18–25

25–36

36 a více

3. Co vás na snowboardingu baví nejvíce?

freestyle

sjezdovky

freeride

4 Jak velké skoky využíváte ve snowparku.?

neskáču

2–5 metrů

5–10 metrů

10–15 metrů

15 metrů a více

5. Jaké triky se momentálně učíte na skokách?

rovné skoky

bs, fs otočky

rotace o 360 stupňů

rotace o 540 stupňů a více

6. Jaká je vaše úroveň jibbingu?

s nájezdem na překážku

s náskokem na překážku

s náskokem ze strany na překážku

street jibbing

7. Jak často jezdíte do Alp?

ještě jsem nebyl

jednou za 3 roky

týden v roce

více jak týden v roce

8. Měli byste zájem o zahraniční freestyle snowboard kemp s freeridingem?

ano

ne

9. V jakém státě byste kemp preferovali?

Francie

Rakousko

Švýcarsko

Itálie